

אם כן בטלת ערות אחותך לא תגלה -

If so, you have nullified 'do not reveal the nakedness of your sister'

Overview

קנס maintains (based on the ש"ג of תחת תחת) if one is מאנס his sister he pays, but does not receive מלקות. However, ר' יוחנן argues, for in that case you have nullified the לאו of לא תגלה, ¹ so therefore he maintains משלם ואינו לוקה (when there is התראה). ביטול הלאו distinguishes between this ביטול הלאו and other cases of ביטול הלאו.

asks: תוספות

ואם תאמר כל לאו שאין בו מעשה² ולא הניתק לעשה³ ביטלנו הלאו כיון שאין לוקין⁴ עליו -
And if you will say, by every לאו which has no action, or a לעשה, we have nullified the לאו, since one is not flogged for transgressing it -

responds: תוספות

הא לאו מילתא היא דההיא לאו בר מלקות הוא⁵ -
This is no issue at all, for there by a מעשה or a לאו שאין בו מעשה, that לאו is not punishable by מלקות ever -
אבל הכא דשייך ביה מלקות⁶ לית לן למידרש גזירה שוה לאפוקי מלקות מיניה -
However here by the לאו of לא תגלה, where מלקות is applicable, therefore we cannot expound the ש"ג to exempt him from מלקות -
כיון דאיכא לאוקומי גזירה שוה אמילתא⁷ אחריתי:

Since we can establish the ש"ג for another purpose.

Summary

¹ Transgressing the לאו requires a punishment of מלקות, and if we maintain לוקה ואינו משלם we are nullifying the לאו.

² The לאו of לאו (not to leave over the meat of קדשים after their proscribed time) is a מעשה.

³ The לאו of לאו is a לעשה (you are commanded to return it to its owner).

⁴ There is no מלקות for a מעשה or for a לאו שאין בו מעשה, so if ר"י claims that we are מבטל the לאו of ערות לאו, this proves that it does not matter whether there is מלקות or not, so why is there a problem with the ביטול of לא תגלה?!

⁵ We derive the criteria for receiving מלקות from the לאו of חסימה which is stated immediately following the פרשה of ניטק (muzzling the animal) and it is not לעשה (there is no way to correct the לאו), so too all מלקות need to be מעשה and not יש בו מעשה.

⁶ When one has (consensual) relations with his sister (not a case of being מאנס his sister who is a נערה), there is a חיוב מלקות.

⁷ See later לגא, that (according to אב"י עינה) תחת תחת informs us that the מאנס must pay פגם. Therefore, it may not be מופנה for this ש"ג. Alternately the ש"ג of תחת can be utilized elsewhere (by מעשר; see previous רבי' תוס' ד"ה וכו' לא תגלה the לאו of מבטל it will be applied here where it will be applied there, footnote # 3. See 'Thinking it over'.

There is a difference whether a לאו intrinsically has no מלקות (which is acceptable, like a לאו שאין בו מעשה), or a לאו which is sometimes excluded from מלקות (which is unacceptable, like ערות אחותך לא תגלה) on account of a לימוד that can be used for something else.

Thinking it over

לאו שאב"מ ביטול of ערוה, and the ביטול of ערוה, in distinguishing between the two, is seemingly saying two things, firstly that there (לאו שאב"מ) there are no cases where there is מלקות, however here (by ערוה) there are cases where מלקות יש בו,⁸ and additionally we can apply the גז"ש for מילתא אחריתי.⁹ Why was it necessary for Tosfos to add the second point; is the first point alone not sufficient to answer the question?!

⁸ See footnote # 6.

⁹ See footnote # 7.